



Tuần Báo Vô Vi

28 tháng 8 năm 2011

Số 44

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thể giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Hôm qua Bé không ngủ được trọn đêm, Bé có mệt không ?
- 2) Bé bị trật thân kinh xương sống tại sao ?
- 3) Bé mất ngủ, Bé có mệt không ?
- 4) Bé còn ê ẩm nhiều không ?
- 5) Lăn lăn Bé đã được ổn định chưa ?
- 6) Bé đã vượt qua trận đồ phá hoại tâm linh của Bé, Bé nghĩ sao ?
- 7) Người tu cần cảm thức từ mọi trạng thái mà có, hòa tan với mọi trạng thái mà sống không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 27 tháng 1 năm 1993 1) Hỏi : Hôm qua Bé không ngủ được trọn đêm, Bé có mệt không ? Đáp : Thưa, Bé vẫn khỏe, cơ thể vừa thanh lọc xong bắt đầu hấp thụ, không dám ăn nhiều, phải giữ đúng luật sau khi thanh lọc, từ từ sẽ khôi phục lại tốt hơn xưa. Nếu sợ chết ăn bây là sẽ nguy hại ở về sau. Bé chỉ nằm nghe sự vận hành của cơ thể, đến lúc bình phục tốt, ăn uống theo sự quy định của phương pháp thanh lọc. Kệ: Mặt tươi thanh nhẹ chẳng lo buồn Thức giấc bình tâm ý vẫn suông Cơ thể tràn đầy thanh khí diễn Tâm tư an lạc hướng về nguồn.	Ngày 28 tháng 1 năm 1993 2) Hỏi : Bé bị trật thần kinh xương sống tại sao ? Đáp : Thưa, tại vì nằm giường mềm và ngồi ghế salon mềm bị trật khớp xương và động sùng thần kinh lưng cho nên nó ảnh hưởng cả hệ thống, không đi được. Bé được may mắn gặp được một vị y sư thích hợp, chỉ có một lần massage¹ gân và được khôi phục, cũng là dịp may cho Bé, mọi việc đều được êm xuôi. Kệ: Mọi điều cũng gặp dịp may độ Tiến triển chơn hôn giữ Nam Mô Tu học hành trình không gạt bỏ Trí tâm tu luyện thức Nam Mô.
Ngày 29 tháng 1 năm 1993 3) Hỏi : Bé mất ngủ, Bé có mệt không ? Đáp : Thưa, Bé vẫn khỏe và ăn uống được, cũng nhờ vừa thanh lọc xong, ngũ tạng khỏe mạnh, vì sự uể oải của thần kinh liên hệ, huyết áp lên xuống bất thường, cũng như phải đợi thời gian khôi phục thì Bé sẽ có giấc ngủ như xưa. Kệ: Bệnh là kiếp nạn từ xa xưa Ý thức tiền căn trí mới vừa Chấp nhận tri tâm nạn vẫn qua Thức tâm học hỏi chẳng dây dưa.	Ngày 30 tháng 1 năm 1993 4) Hỏi : Bé còn ê ẩm nhiều không ? Đáp : Thưa, xác Bé càng ê ẩm Bé càng thấy rõ luật hơn quả và chơn lý hơn. Bé cảm thức rất nhiều nguyên lý dở hay của tâm trạng của một người, chưa có cơ hội cảm thông lấy chính họ, thì phải vượt qua nhiều thử thách mới thức tâm. Hồn làm chủ cái xác tức là tiểu thiên địa, nếu không có bệnh hoạn thì làm sao có cơ hội thức tâm. Tâm làm thân chịu là vậy, không có đồ thừa cho cái bị bệnh mà đành quên hành động của cái tâm. Nếu quên tâm thì không có cơ hội ăn năn và tiến hóa về cõi thanh nhẹ của Trời Phật được. Kệ: Tâm minh hòa hợp thức hành trình Diễn giới phân minh chuyển tiến khuynh Trí tuệ khai minh hòa các giới Lòng không kích động lại càng minh.
Ngày 31 tháng 1 năm 1993 5) Hỏi : Lần lần Bé đã được ổn định chưa ? Đáp : Thưa, sự kích động và phản động của khối thần kinh liên hệ, bắt đầu trở về với trật tự của chính nó. Kệ: Cảm thông chẳng có sự dằng co Ý thức bền lâu chẳng dấn dò Nhân quả thực hành tâm đạt thức Quán thông đời đạo chẳng còn lo.	Ngày 1 tháng 2 năm 1993 6) Hỏi : Bé đã vượt qua trận đồ phá hoại tâm linh của Bé, Bé nghĩ sao ? Đáp : Thưa, Bé cảm thức được món quà đầu năm của Thượng Đế ân ban và chúc phúc cho Bé, Bé cảm thấy sung sướng và an vui hơn lúc nào cả. Kệ: Thâm tình Trời độ trong duyên phước Học hỏi triền miên lại quý thương Tận độ do Trời tâm quyết học Từ bi khai mở tạo tình thương.

¹ Massage: nắn cho (xương hay gân) vào khớp.

Ngày 2 tháng 2 năm 1993

7) Hỏi : Người tu cần cảm thức từ mọi trạng thái mà có, hòa tan với mọi trạng thái mà sống không ?

Đáp : Thưa, nguyên lý này rất cần thiết và có cơ hội mở rộng đường đi hướng về tâm linh, trí ý luôn khép mình trong mọi lãnh vực để thức tâm và tiến hóa về phần hồn, thực hành như vậy mới đúng đời đạo song tu, không bao giờ bị cô lập và bế ngõ trên đường tu, đem lại hòa khí cho các nơi các giới.

Kệ:

Thực hành quán cải trong duyên đạo
Trí ý khai minh tự bước vào
Khai triển vô cùng tâm đạt pháp
Bình tâm học hỏi tiến về mau.

Nghiệp Lực Đau Đầu

Nghiệp lực đau đầu tâm tự giải
Chính mình đã tạo lập đường sai
Quy y chơn giác là nẻo chánh
Khổ hạnh hành tu chuyển pháp đài

“*Nghiệp lực đau đầu tâm tự giải*”: Cái công chuyện mình suy tư muốn ám hại người ta ngày nay cái khổ nó trở về mình. Muốn hại người ta, muốn này muốn kia, muốn hơn thua gian lận người ta bây giờ cái khổ nó trở về mình. Mình phải tự giải, ai chui vô giải được, cái nạn mình gây cho mình, mình phải giải.

“*Chính mình đã tạo lập đường sai*”: Mình đã tạo lập trước khi, trong cái tướng nó phải có cái tượng cho nên ngày nay mới sai.

“*Quy y chơn giác là nẻo chánh*”: Chúng ta quy y chơn giác phải hiểu cái sự thanh cao nó mới giải được cái trước ô và giải được cái tập quán xấu xa, phải quy y chơn giác trở về sự thanh nhẹ ở bên trên là nẻo chánh. Cái đường chánh phải đi như vậy. Cho nên phải hướng thượng là đúng.

“*Khổ hạnh hành tu chuyển pháp đài*”: Mình phải khổ hạnh. Khổ ở đời, tại sao khổ? Tôi muốn cái đó mà bây giờ tôi xây dựng cho cái đó tiến lên cao thì tôi phải dầy công, chứ không phải tôi muốn cái đó không được là tôi khổ. Không! Khổ là phải xây dựng từ li từ tí rồi phải hành tu, phải sửa, phải vun bồi lên pháp đài là sự sáng suốt sẵn có đời đời của nội tâm của mình.

Pháp đài tiến giải không sai
Đường tơ kẽ tóc dồi mài sửa tâm

“*Pháp đài tiến giải không sai*”: Khi mà các bạn được bộ đầu sáng rồi đó là pháp đài nó tiến giải không sai.

“*Đường tơ kẽ tóc dồi mài sửa tâm*”: Từ li từ tí, mình phải sửa để tiến.

Huyền cơ tạo hóa thậm thâm
Trở về chơn giác tự tâm siêu nhiên

“*Huyền cơ tạo hóa thậm thâm*”: Cái huyền cơ mắt phàm không thấy được mà chính chúng ta đang ngự

trong huyền cơ của tạo hóa này là cái bản thể này nó bao gồm kim, mộc, thủy, hỏa, thổ có lộ thiên đầy đủ hết rồi. Thậm thâm vi diệu ở bên trong đó mà chúng ta sẽ tìm hiểu thấy sáng thêm.

“*Trở về chơn giác tự tâm siêu nhiên*”: Mình trở về căn bản vô cùng tận sự sáng suốt của mình để tìm sự siêu nhiên. Thoát tục siêu nhiên ở bên trên sự sáng suốt vô cùng tận do thanh điển chiếu hóa mới thấy được siêu nhiên.

Siêu nhiên cảm giác nơi hiền
Tiền duyên hậu kiếp nối liền nơi tâm

“*Siêu nhiên cảm giác nơi hiền*”: Là cái siêu nhiên đó khi mà bạn được cái sáng suốt thanh nhẹ rồi thì bạn hiểu được rồi. Bạn hiểu chính ta đây là sự thanh cao của muôn loài vạn vật mà chính ta là ô trước nhất trần gian. Chúng ta phải hiểu thân mình giải tỏa ra mới hiểu. Tôi đã thường nói không có khối óc con người, đâu có ai nhìn nhận Chúa Phật. Không có khối óc con người, có ai tạo kế hoạch ngàn năm để làm gì. Đó, cho nên sự siêu nhiên sẵn có nơi bên trong của chúng ta mà chúng ta thiếu thanh tịnh thì không thấy thôi.

“*Tiền duyên hậu kiếp nối liền nơi tâm*”: Tất cả đều làm một cuốn phim từ quá trình và tương lai ở nơi tâm của các bạn nếu các bạn thanh nhẹ, các bạn thấy.

Bình tâm học hỏi siêu âm
Âm thanh hòa diệu suy tầm đến nơi

Mình tu được thanh thân nhẹ nhàng rồi mình học hỏi siêu âm. Mình ngồi đây mà mình có thể nghe được những siêu âm phần đó là dẫn giải và xây dựng cõi mở, không phải là xúi giục chúng ta làm điều sai quấy.

“*Âm thanh hòa diệu suy tầm đến nơi*”: Lúc đó, chúng ta xuất ngôn thuyết pháp dẫn giải những cái lý cao đẹp tự trong thanh điển xuất phát ra thì hòa diệu suy tầm đến nơi. Lúc đó, chúng càng ngày càng sáng suốt, càng ngày càng hiểu hơn.

Cửa Trời mở rộng đời đời

Tâm ta không mở cửa Trời bất minh

Cửa Trời thì mở rộng đời đời luôn luôn sáng suốt, luôn luôn nhẹ nhàng làm việc hơn chúng ta nhiều lắm mà tâm ta không mở thì cửa Trời bất minh. Làm sao biết được sự đời đời vĩnh cửu ở bên trên của mọi người đã và đang có.

Chuyên hành tự đạt tâm linh
Hướng về nguồn cội siêu hình phân minh

Mình chuyên hành tu là phải luyện, luyện cho kỳ được rồi mới tự đạt tâm linh thấy càng ngày càng sáng suốt thêm, nhẹ nhàng thêm.

“Hướng về nguồn cội siêu hình phân minh”: Chúng ta trở về nguồn cội bởi vì căn bản của chúng ta là nơi siêu hình, nhập xác xuống thể gian. Khi mà tiến lên trên đó rồi chúng ta thấy sự phân minh rõ rệt.

Tâm linh mình giải chơn tình
Quy về sáng suốt tự mình lấy lòng

“Tâm linh mình giải chơn tình”: Cái tâm linh chúng ta càng ngày càng sáng suốt thì mình thấy cái sự thật chơn lý là gì? Sự đen sáng là gì? Sanh tử là gì? Rồi, quy về sáng suốt tự mình lấy lòng. Mình trở về sự sáng suốt luôn luôn giữ sự thanh bình nhẹ nhàng thì tự mình lấy lòng, biết sự sai lầm của chúng ta từ giờ phút khắc.

Cơ Trời chuyên giải luân vòng
Đổi thay thay đổi tự tâm tự đi

“Cơ Trời chuyên giải luân vòng”: Trời đất giáo dục con người bằng thanh điển chuyển tới trước, trước tiến tới thanh luân vòng như vậy.

“Đổi thay thay đổi tự tâm tự đi”: Cho nên, chúng ta ở thể gian chúng ta có bộ óc thông minh có đủ điều kiện nhưng mà cái nghịch cảnh tới. Nó vẫn tới với

chúng ta là những bài học mới, luân vòng tới để cho chúng ta coi thử có khả năng sáng tạo và hóa giải nó được không? Đó, chúng ta đi trong nghịch cảnh chúng ta mới nắm vững được tình thế của mọi việc.

Minh tình đạo lý gắng ghi
Con đường tự giác trường thi của đời

“Minh tình đạo lý gắng ghi”: Chúng ta biết đời, biết đạo rõ ràng mà chúng ta không hành thì bây giờ chúng ta hành rồi thì chúng ta thấy con đường tự giác, thấy tự giác là trường thi của đời. Cái tâm chúng ta tự giác thì chúng ta mới nhập vô cái chỗ khảo thí được. Khi các bạn tu tới thanh nhẹ, họ chọc, họ chửi, họ phá, nghịch cảnh tới, tâm không động là bạn có thể đi dự một cuộc khảo thí rõ rệt hơn và nhẹ nhàng hơn. Còn nếu mà các bạn mỗi chút mỗi động làm sao các bạn được. Bởi vì, chúng ta tu ở đây từ cái động đi tới cái tịnh mà các bạn nắm được cái tịnh rồi thì những cái động kia có nghĩa lý gì đâu đối với các bạn. Cho nên, trong cái thực hành này các bạn sẽ đạt được sự cao quý ở bên trên.

Đạt cho kỳ được sớm rời
Tham sân động loạn không lời oán than

Đó, chúng ta đạt cho kỳ được thì chúng ta sớm rời. Muốn rời phải xây dựng, xây dựng phải mở, mở tiến thì tự nhiên nó không có ở trong sự tham sân động loạn mà không thoát lời oán than nữa, chính ta sai chẳng có ai sai, lo giữ đó mà tiến.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 26/02/1978)

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011

Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp xin thông báo các tin tức về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp:

1. Bạn đạo chưa nhận được cẩm nang xin vui lòng liên lạc với Ban Tổ Chức qua địa chỉ email: voviduahanhdaophap@gmail.com
2. Những bạn đạo đã nhận được cẩm nang, xin vui lòng đọc kỹ và thực hiện theo sự hướng dẫn bên trong.
3. Ban Tổ Chức sẽ tiếp tục ghi danh cho tới ngày 5/9/2011. Mọi chi tiết ghi danh xin liên lạc qua địa chỉ email: voviduahanhdaophap@gmail.com. Phiếu ghi danh có thể lấy xuống từ website: www.voviphatphap.org.
4. Để tôn trọng sự trật tự chung trong việc tổ chức đại hội, Ban Tổ Chức sẽ thực thi theo lời chỉ dạy của Đức Thầy là **không chấp nhận những bạn đạo đến tham dự đại hội tự túc ở bất cứ hình thức nào**. Chỉ có những bạn đạo ghi danh chính thức mới nhận được băng tên để vào hội trường tham dự đại hội. Sự thông cảm và hợp tác của bạn đạo chính là phương tiện hữu hiệu nhất trong việc tiếp tay và hỗ trợ cho Ban Tổ Chức thực hiện chương trình đại hội hằng năm được thành tựu một cách viên mãn.

Xin quý bạn giúp chuyển email hoặc thông báo các thông tin này đến các bạn đạo vùng mình.

Chân thành cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,
Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
voviduahanhdaophap@gmail.com



HẠNH PHÚC

Nói đến hạnh phúc là tự nhiên mọi người đều nghĩ đến một mái gia đình, có chồng có vợ, cuộc sống ổn định trong căn nhà đầy đủ tiện nghi, con cái ăn học tới nơi tới chốn đó là hạnh phúc... nhưng trên thực tế đâu có một gia cang nào được bình yên trọn vẹn đâu, tất cả con người đều nằm trong định luật sinh trụ hoại diệt thì làm gì mọi việc xảy ra như ý muốn.

Cây muốn lặng mà gió chẳng dừng ngừng, sinh làm kiếp người bước theo ngưỡng cửa phù sanh này thì ai nấy cũng muốn được yên thân lẫn tâm để hưởng vinh hoa phú quý, không bị tai nạn tật bệnh, nhưng ngấm lại ai cũng khoẻ mạnh, ai cũng bòn mót giành giật quyền lợi về mình thì xã hội sẽ loạn lạc, bất an vì chen ép lẫn nhau, thì kiếp sống này sẽ đảo điên làm gì có hạnh phúc, bởi vì hạnh phúc chỉ lộ diện khi có sự cảm thông, chia sẻ, yêu quý lẫn nhau.

Là một người tu thiền, mình cũng có một hạnh phúc và rất là đơn sơ, chỉ cần tâm hồn yên lặng xa rời những nỗi dằn vặt khổ đau của cuộc đời này, mặc dù cái khổ nạn vẫn chập chờn hiện diện đâu đó trên khắp nẻo đường phù du nếu như mình không có đủ sức chịu đựng bền bỉ chung sống với nó.

Bây giờ mình đi lần lên một bước, muốn có một nghị lực dẻo dai không than van thì hành giả

phải có một năng lực do công năng thiền định tạo thành, còn gọi là pháp lực, nó là điện quang để che chắn tai nạn, chuyển hoá nặng thành nhẹ theo chiều hướng khứ trước lưu thanh một cách tự nhiên của nó. Từ đó sự cảm thông chia sẻ giữa tình người lẫn nhau mới thể hiện cụ thể bằng hành động giúp đỡ không vụ lợi, lúc đó hạnh phúc thật của tâm hồn bắt đầu mở cửa.

Đời hay Đạo cũng đều có một cái nhìn về hạnh phúc có thể khác về hình thức nhưng tất cả đều chung cùng một nội dung, đó là tình thương muốn chia sẻ với tha nhân, cho nên hạnh phúc không thể đến được với những ai toan tính thủ lợi về mình.

Tóm lại, mỗi người đều có một tầm nhìn về hạnh phúc, tất cả đều dựa trên cái nhìn cơ sở của duyên nghiệp, không có đúng sai phải quấy trong cái nhìn này, nếu như có một cá nhân nào chiều theo nỗi đam mê mà truy tìm hạnh phúc, thì ta chỉ cầu xin Trời Phật ân độ quang chiếu cho người đó được sớm thức tâm để có một cái nhìn sâu sắc và tế nhị hơn về hạnh phúc.

*Hạnh phúc là do bởi cái nhìn
Thương đời hiểu đạo nẻo đường xinh
Đam mê hưởng thụ lòng than khổ
Một kiếp phù sinh tự cứu mình.*

TG: TSP



Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ Nguyễn Văn Hoài là chú ruột của bạn đạo Nguyễn Ngọc Vạn. Cụ sinh năm 1935, đã mất lúc 22 giờ 45 ngày 12 tháng 8 năm 2011 (tức ngày 13 tháng 7 Tân Mão) hưởng thọ 76 tuổi tại ấp Phú Thạnh C, xã Phú Kiết, huyện Chợ Gạo, tỉnh Tiền Giang được siêu thăng tịnh độ.

Ngọc Vạn kính xin cảm ơn.



Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 10 tháng 2 năm 1973

Duyên tình đại cuộc phân thân tiến
Quý Sứ niên lai tạm gác phiền
Chơn pháp chuyên hành tâm tự toại
Triền miên nhập định trí phân huyền

Thiên cơ sáng tạo thân hiền
Dày công tu luyện tùy duyên chuyển hình
Khai thông chơn điển phân minh
Tình thương Trời Phật quý xinh hơn người
Đầu năm gặp mặt tươi cười
Cuối năm kham khổ người người đấu tranh
Nắm tay đoàn kết thừa hành
Cùng chung tu luyện kết thành khối tu
Tu cho thoát khỏi mê mù
Tâm thần sáng suốt tự trừ tiền thân
Bầu trời thế giới đều cần
Con người chơn thật mới gần Phật Tiên
Bản năng sẵn có diệu huyền
Vậy nên cố gắng hồn thiêng sớm đời
Cõi trên thanh quý giải lời
Dù người vượt khỏi cuộc đời đắm mê
Mau mau gắng trở lộn về
Bồng lai tiên cảnh mọi bề yên vui
Sắc duyên thanh tịnh phân mùi
Tiến theo Tiên Phật tránh vui hồn khôn
Gắng tu thanh điển trường tồn
Từ bi hỉ xả vượt còn tham sân
Giúp mình giúp họ tiến lần
Tận nơi sáng suốt mỗi phần được yên

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Sáu

ĐẠO ĐỊA NGỤC CẮT GÂN CHẶT XƯƠNG

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 16 tháng 2 năm Đinh Tị (1977)

Thơ

*Đại khai lợi thị hảo kinh doanh
Đồng tẩu vô khi bách nghiệp thành
Đổ thủ trích khai thiên lý tuyệt
Hoạnh tài thả mạn luận thâu doanh.*

Dịch

Ham lời mở chợ để kinh doanh
Già trẻ tham gia bách nghệ thành
Tay lật quân bài thiên lý hết
Tham tiền khoan nói chuyện công danh.

Tế Phật: Bữa nay đã tới giờ đạo địa ngục, Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Tuân lệnh, con đã sẵn sàng, mời thầy khởi hành.

Tế Phật: Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Trước mắt là Ngục Cắt Gân Chặt Xương, trên cửa ngục có viết rõ. Ngục Quan cùng Tướng Quân cũng ra trước cửa nghinh tiếp chúng ta. Xin cúi đầu ra mắt Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân. Đệ tử là Dương Sinh theo thầy Phật Sống Tế Công đến quý ngục phỏng vấn. Mong được giúp đỡ nhiều.

Tế Phật: Hôm nay ta phụng chỉ dẫn Dương Sinh tới quý ngục tham quan để viết sách. Hiện thời thế đạo đảo điên, chỉ ca tụng vật chất mà không tu dưỡng tinh thần, tham sân lợi lộc không chừa một thủ đoạn nào, chỉ cốt sao có được nhiều tiền mà thôi. Vậy thì cái lương tâm Trời ban thế nhân để đâu? Cho nên

chỉ toàn thấy nói “*Lương tâm không bằng tiền*” thật đáng buồn! Nhân Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Nam Thiểm Bộ Châu phụng chỉ phát huy đạo giáo để kéo lại lòng người đang sa ngã qua việc viết sách để khuyên đời, sự nghiệp ở trần gian thật là chói sáng. Bởi vậy Ngọc Đế đã ban thưởng cùng đặc biệt ban sắc lệnh viết sách Địa Ngục Du Ký, cho nên Dương Sinh được ta hướng dẫn dạo thăm âm phủ rồi đem tình hình ở các ngục viết vào sách để người đời hiểu rõ. Bữa nay tới quý ngục là mong được chỉ giáo cặn kẽ cho.

Ngục Quan: Tế Phật nói đúng lắm. Hai vị chịu tận khổ để thi hành lệnh viết sách, chúng tôi cũng tiếp nhận được điện văn cho biết trước, mọi việc đều rõ ràng. Kính mời hai vị theo tôi vào trong tham quan.

Dương Sinh: Bọn quý tốt tàn nhẫn lắm. Chúng dùng dao bén chặt đứt hết hai tay tội phạm, khiến ai nấy đều la hét thảm khóc, nhưng vì thân thể bị trói chặt vào cột hình chữ thập, chẳng còn cách nào thoát khỏi.

Ngục Quan: Bản ngục là Ngục Cắt Gân Chặt Xương, quý binh dùng dao sắc cắt đứt hết gân tay của tội hôn, cùng lóc thịt quăng cho chó sủa ăn, cuối cùng mới chặt đứt lìa xương tay, kẻ thụ hình cực kỳ thống khổ.

Dương Sinh: Tôi thấy các tội hôn bị hình phạt đều hôn mê bất tỉnh, phía bên kia có nhiều chó đen đang thần nhiên ngồi nhai những cánh tay của tội nhân. Ở dương gian chó chỉ nằm dưới gầm bàn, gầm giường, cá, gà, heo v.v... do chủ liệng cho, còn chó mà ăn thịt người để sống thì chưa hề thấy, xin hỏi Ngục Quan mấy con chó đen kia từ đâu tới vậy?

Ngục Quan: Chó đó gọi là “*chó sủa*”, ngục nào ở âm phủ cũng có, chuyên ăn thịt người để sống, vì nó không có nhân tính nên gọi là “*chó sủa*”. Nếu như

chó ở dương gian tính linh thật sáng suốt, biết giữ nhà cửa và trung thành với chủ. Hiện tại người đời còn nuôi các loại chó quý cực kỳ khôn ngoan, sống gần như người, thậm chí còn được ngủ chung cả với chủ. Nhưng với chó ở địa ngục thì khác nhau xa. Để trừng phạt hạng người không còn nhân tính mê muội tới mức mất hết thiện tính, vì vậy mà âm phủ mới phải nuôi loại chó sắt để nó ăn thịt người. Đó là lẽ báo ứng, cho nên nói “lòng lang dạ chó” tức là chỉ loại này vậy.

Dương Sinh: Ngục Quan nói rất đúng, người đã không có lòng trung nghĩa thì không thể so với chó được. Nhìn mấy tội hồn này thấy họ phải chịu những hình phạt thảm thương quá, không rõ đã phạm phải tội gì?

Tể Phạt: Để ta dùng quạt bồ quạt cho tội hồn tỉnh lại, kể rõ lại các tội đã phạm, hãy nhìn ta hóa phép.

Dương Sinh: Quả nhiên thấy mọi tội hồn tỉnh táo, khôi phục lại thân thể.

Ngục Quan: Tôi tạm thả ba tội hồn để nó cung khai cùng Dương Sinh hầu viết vào Địa Ngục Du Ký. Ra lệnh cho tội hồn này mau khai hết tất cả tội đã phạm lúc còn tại thế khiến sau khi chết phải đầy ở đây.

Tội Hồn: Tôi xin khai, xin khai. Đau quá đi thôi! Con cháu tôi ở dương gian đâu có biết tôi ở âm phủ đau khổ tới mức này, mà nghĩ người ta sau khi chết đi là hết. Lúc tôi còn sống làm nghề bán trà, vì ham nhiều lợi bèn nghĩ tới cách cân gian. Như một cân trà khô là mười sáu lượng, mà tôi chỉ cân có mười bốn lượng. Suốt một đời buôn gian cân thiếu, mặc dầu thường nghe người ta nói buôn bán cần phải thực thà, nếu ăn gian nửa cân ở kiếp này thì kiếp sau phải trả tám lượng. Nhưng tôi không thèm nghe, chẳng giữ chút lương tâm. Nào ngờ sau khi chết đi, hồn tới âm phủ, đến trước đài gương soi ác nghiệp, tất cả các tội lỗi xấu xa lúc sống hiện rõ ra, bị Tứ Điện Minh Vương phán đầy mười năm ở Ngục Cắt Gân Chặt Xương này. Hằng ngày bị đem ra cắt gân lóc thịt, quỷ sứ lóc tay tôi như người đời lóc cá. Hối hận thì đã muộn, hồi những kẻ buôn bán tại thế gian phải hết sức lương thiện, chớ tham lợi nhỏ, cân lường gian lận, hình phạt ở địa ngục khát khe lắm, chẳng thể tránh khỏi đâu. Minh Vương ghét các hạng người này lắm, cho nên Ngài coi chừng rất nghiêm, quỷ sứ lại quá nhẫn tâm. Bây giờ hối hận thì đã muộn.

Ngục Quan: Ai biểu mi cân lường gian lận? Hiện tại tới địa ngục bị quỷ sứ sửa trị hai tay để hết dám còn làm vậy. Lệnh cho tội hồn thứ hai mau tới khai rõ những hành vi bất chính lúc còn tại thế để Dương

Thiện Sinh ở Thánh Hiền Đường trên dương thế thấu rõ.

Tội Hồn: Tuân mệnh. Lúc còn sống, vì gia đình nghèo nên không được học hành, bèn làm nghề mua bán đồ phế thải để sinh sống. Hằng ngày đạp chiếc xe ba bánh đi khắp nơi mua đồ phế thải như giấy lộn, sắt vụn, áo quần, giày dép rách v.v... Vì nghe một người bạn đồng nghiệp nói nếu mua các loại đồng sắt phế thải mà cân đúng thì không lợi bao nhiêu, phải cân gian thì mới lợi nhiều. Tôi bèn làm theo, người bán đồ đứng ngoài nhìn vẫn thấy tôi cân đúng, kỳ thực bị tôi lừa mà không hay. Những món đồ đáng lý cân nặng cả mười cân, tôi chỉ cân còn có bảy, người bán đồ cũ chẳng hay vì bán được là tốt rồi. Suốt đời tôi cân gian, thâm lợi không biết bao nhiêu mà kể. Sau khi chết, Diêm Vương giận quá, mắng tôi là mua đồ cũ gian lận, làm tổn hại âm đức. Hiện bị đầy ở ngục này mười lăm năm. Hằng ngày bị đem ra hành tội, bị âm binh khinh khi, chửi mắng, khổ sở nói không nổi. Kính mong Thiên Sinh thương tôi mà xin giảm hình phạt giùm để tôi sớm thoát khổ. Lạy tạ, lạy tạ.

Dương Sinh: Thưa ân sư! Tội hồn này đã khai rất thành thực, nghĩ tình cảnh thật đáng thương, áo quần rách rưới, con muốn cứu giúp họ một đôi phần.

Tể Phạt: Chúng ta phụng chỉ viết sách, không nên can thiệp vào chuyện của người khác, để Ngục Quan xử lý tiện hơn.

Ngục Quan: Lúc sống tay không trong sạch, bây giờ nên để cho quỷ sứ lóc da xẻo thịt, chặt xương, cắt gân. Đó không phải là tính cẩn thận từng cân sao? Nếu gân thịt còn đau đớn thì không phải là nam nhi. Người con trai có tội thì phải can đảm chịu đựng, chớ có van lơn. Kêu tội hồn thứ ba tới, mau đem chuyện thất đức lúc còn tại thế khai ra cho Thiên Sinh nghe để còn viết vào sách Địa Ngục Du Ký hầu khuyên răn các hạng cờ bạc hư hỏng ở thế gian.

Tội Hồn: Lúc còn tại thế, chồng tôi là một công chức hạng trung, khi chồng đi làm, con đi học, thấy tôi ở nhà một mình rảnh rang, mấy bà ở lối xóm rủ tôi đi đánh mạt chược. Lúc đầu tôi không biết, họ liền dạy tôi, lần lần không những tôi chỉ đánh được mạt chược mà còn biết đánh đủ các loại bài. Tuy thua mạt chược chẳng đáng là bao, nhưng từ khi say mê đỏ đen, tôi đã bỏ bê chồng con nhà cửa, lang thang khắp các sòng bài. Chồng tôi năn nỉ khuyên can, tôi bỏ ngoài tai, nên gia đình thường có chuyện xào xáo. Bốn năm trước nhân bị bệnh tim mà chết.

Khi đến địa ngục thì Diêm Vương xử phạt đầy ở ngục này, còn nửa năm nữa mới mãn hạn. Khuyên các bạn phụ nữ ở thế gian nên giữ âm đức, chăm lo gia đình, không nên bắt chước tôi để sau khi chết tránh khỏi cực hình hai tay bị chặt cụt, thân thể chẳng còn giống như khi sống.

Ngục Quan: Đàn bà là chủ trong gia đình mà quên đi trách nhiệm tề gia nội trợ, ra ngoài chơi bời cờ bạc, làm bại hoại phong tục xã hội, nhưng người này lúc còn sống không gian xảo cùng lấy nghề cờ bạc để sinh nhai nên Diêm Vương đã giảm khinh.

Dương Sinh: Xin hỏi Ngục Quan, mấy người sinh sống bằng nghề giang hồ cờ bạc, chuyên môn cờ gian bạc lận, không rõ bị trừng phạt ở đâu.

Ngục Quan: Những tội hồn đó không thuộc quyền bản ngục mà do Đệ Thất Điện Thái Sơn Vương nghiêm trị. Khuyên thế gian, phạm đã phạm tội trên,

nên mau sửa lỗi cùng in tặc quyền Địa Ngục Du Ký để khuyên đời thì tội ấy có thể giải trừ, sau khi chết khỏi đến địa ngục này thụ hình.

Tế Phạt: Thời giờ đã hết, chúng ta sửa soạn trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Đa tạ Ngục Quan đã chỉ giáo, chúng tôi phải về lại dương gian, xin giã từ.

Ngục Quan: Miễn lễ, xin kính tiễn nhị vị.

Tế Phạt: Dương Sinh, mau ra khỏi ngục, sửa soạn lên đài sen.

Dương Sinh: Con đã sẵn sàng, xin ân sự trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

